

Physician's Weak Points at Court

Sukhit Phaosavasdi MD*,
Surasak Taneepanichskul MD*, Yuen Tannirandorn MD*,
Boonchai Uerpairojkit MD*, Chumsak Pruksapong MD*,
Aurchart Kanjanapitak MD*, Vorapong Phupong MD*

** Members of Medical Association of Thailand*

The Medical Association of Thailand invites its member to attend a meeting on the nation's medical liability system⁽¹⁾.

Since 1973, the number of malpractice suit went up from 250 to over 500 per year. Furthermore, the cost of the medical litigation and each malpractice suit is increasing⁽²⁾. Besides, each Baht paid in damages is a Baht that otherwise could be spent on patient care, reducing the amount available to be spent on each patient. This crisis is therefore preventing physicians from providing optimal and efficient care.

A medical liability discussion is necessary to restore sanity to a system that right now severely inhibits physicians' efforts to learn from mistakes and make health care safer for everyone. We believe that the health care, legal systems and patients must come together to resolve this issue. The ultimate goal is to make health care as safe as it can be, assuring appropriate redress for patients when this is warranted and allowing the doctor to learn.

As Hippocrates' oath stated: "I will use treatment to help the sick according to my ability and judgment, but I will never use it to injure or wrong them." Thus we must actively pursue patient safety initiatives that prevent medical injury, promote open communication between patients and doctors and create a just compensation system.

Counting the cost of medical litigation

From the court, we know that doctors are bound to exercise a degree of care and skill that could reasonably be expected of a normal, prudent practitioner of the same experience and standing. This test applies to each specialty. Therefore, a brain surgeon will be expected to act, as would a normally prudent brain surgeon. As this is objective and does not have hard and fast rules, it is difficult to evaluate in certain case. Litigation is a 'win at all costs' game that we found dishonorable.

The time and energy that the doctor must spend to prepare and appear in court is time and energy lost on patients. During this time, society would question the doctor's reputation, self-confidence and belief⁽³⁾. This can last many years until it is resolved. Additionally, the stress will take its toll on the doctor and affect their relationship with their spouse, children, colleagues and staff as they try to support the doctor. At the end, even when the doctor prevails, many can lose confidence in the system furthermore, the attorney's fees can force this doctor to stop practicing medicine. He may even have to live with the defamation to his name forever and the reputation of his character will remain injured.

On the other hand, if the doctor loses in court, it could mean a complete lost of assets. While we think of the material assets such as house and car, the most important assets in their life may also be gone such as their family, job, reputation, dignity, love, respect, freedom, and even lives. While the doctor may believe that they have a good case, they may still lose^(4,5) as happened in the past. Therefore, many attorneys strongly recommend to settle the cases out of court. While it is hard to accept, it may be the most economical way to retain sanity and some financial assets.

We have one point to ponder. While we all recognize that good doctors are good pupil, this may be their weaker point as well. During their medical training⁽⁶⁾, they were taught to be patient, always offer assistance, work alone as help is not available, have very high self-confidence, know and be able to explain everything, give recommendation and be a strong leader. Therefore, they come to believe that they are infallible, never get tired, never have to retire, never get sick. Furthermore, they must always remain calm even

when the other party's temper flairs; they do not listen to reason, they always complain about the doctor's privilege, they question everything but do not listen to the answers and they keep talking non-sense, even when they are wrong. Nevertheless, doctors are fallible and should know their limitations.

All the doctor's behaviors, as listed above, can be observed daily in every portion of the hospital, from the outpatient clinic, to the operating room, passing by the private clinic, the physical examination room and the inpatient ward. If the doctor's behavior is not as expected, should this be revealed during a trial? Is the past behavior relevant? Is this assumption correct as the doctor is spending most of his life in the hospital and his behavior may sometime be misinterpreted?

Maybe it is time to write a white paper on how to actively pursue patient safety initiatives that prevent medical injury, promote open communication between patients and doctors and create a just compensation system without hindering the doctor's ability.

Keywords: Physician, Weak points, Court

J Med Assoc Thai 2006; 89 (3): 401-3

Full text. e-Journal: <http://www.medassocthai.org/journal>

References

1. Medical Association of Thailand. The special meeting: physicians' weak points at court. Royal Golden Jubilee Building. Bangkok: January 28, 2006.
2. Pruksapong C. Malpractice and medical litigation. In: Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, Uerpairojkit B. Medical ethics: collections of five year reports. Bangkok: O S Printing house; 2004: 8-12.
3. Charoongkitanan W. My thoughts on doctors. In: Phaosavasdi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, Uerpairojkit B. Medical ethics: collections of five year reports. Bangkok: O S Printing House; 2004: 78-88.
4. Thai Rath Newspaper. Dok Rag Case. January 28, 2006.
5. Thai Rath Newspaper. Appendectomy resulting in vegetable. February 6, 2006
6. Phaosavasdi S, Taneepanichskul S. Curriculum on medical practitioners. In: Phaosavasi S, Taneepanichskul S, Tannirandorn Y, Pruksapong C, Wilde H, editors. Medical ethics. Bangkok: O S Printing House; 2003; 178-83.

ซ้ำและจุดอ่อนของแพทย์เมื่อไปศาล

สุจิต เฝ้าสวัสดิ์, สุรศักดิ์ ฐานีพานิชสกุล, เยื่อน ต้นนิรันดร, บุญชัย เอื้อไพโรจน์กิจ, ชุมศักดิ์ พฤษกาพงษ์, เอื้อชาติ กาญจนพิทักษ์, วรพงศ์ ภู่งศ์

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2526 เป็นต้นมา มีแพทย์ถูกฟ้องร้องประมาณ 200-300 ครั้งต่อปี แต่ในระยะ 4-5 ปีที่ผ่านมา จำนวนถูกฟ้องร้องมากขึ้นมากกว่า 500 ครั้งต่อปี และมีการเรียกร้องค่าเสียหายสูงมาก ทำให้แพทย์จำนวนมาก หวั่นไหวและเป็นทุกข์ ดังนั้นเมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2549 แพทยสมาคมแห่งประเทศไทยฯ จึงได้จัดเสวนาเกี่ยวกับเรื่องนี้ขึ้น เพื่อหวังจะบรรเทาความเครียดที่เกิดขึ้นจากการประกอบวิชาชีพแพทย์ในปัจจุบันได้ในระดับหนึ่ง

ที่ประชุมได้เห็นว่าอำนาจศาลนั้นศักดิ์สิทธิ์ ถึงแม้ศาลตัดสินให้แพทย์ชนะความก็ยังเกิดความสูญเสียได้อย่างคาดไม่ถึง เช่นบางรายเสียเวลาไปกับการต่อสู้คดีนานถึง 7 ปี เสียอารมณ์ เสียค่าทนายความ สูญเสียความเชื่อมั่น และศรัทธาที่สังคมจะมีให้และแม้แต่จากทุกคนในครอบครัว ลูกของเราจะเข้าใจแพทย์คืออยู่หรือและสังคมของลูกที่โรงเรียนจะเป็นอย่างไร

ในทางตรงข้ามถ้าแพทย์แพ้ความในศาล แพทย์อาจสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างที่เคยมีเช่น ครอบครัว ลูก สามี ภรรยา ชื่อเสียงเกียรติยศ ความรัก ความเคารพนับถือ บ้าน ทรัพย์สินสมบัติ อีสราภภาพ หน้าที่การงาน และร้ายที่สุดคือ อาจถึงแก่ชีวิต

บทเรียนที่ได้คือบางครั้งคดีที่แพทย์ถูกฟ้อง แพทย์เชื่อว่ามีข้อมูลและหลักฐานถูกต้องหรือที่ชาวบ้าน เรียกว่า แข็งโป๊ก น่าจะชนะคดีได้ แต่ในที่สุดก็ถูกตัดสินให้แพ้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวคณะของเราจึงได้แนะนำอย่างหนักแน่นว่า ควรขออนุญาตศาลให้มีการไกล่เกลี่ย แนนอนในการทำเช่นนี้เป็นการมีน้ำใจ ยากที่จะนำไปปฏิบัติ แต่คณะของเราพยายามชี้ให้เห็นว่าผลของการไกล่เกลี่ยจะทำให้เสียเวลาประกอบอาชีพน้อยลง ชื่อเสียงเกียรติยศ ความรัก ความเคารพนับถือ ศรัทธา และมีโอกาสในการเยียวยาความรู้สึกบีบคั้น ผิดหวังที่เสียไปในครอบครัวให้กลับคืนมาเร็วขึ้น

จุดอ่อนของแพทย์ที่ไปศาลคือ จุดแข็งของแพทย์ในการประกอบวิชาชีพ ดังนั้นเมื่อไปศาลแพทย์ต้องไม่เอาจุดแข็งนี้ไปด้วย แพทย์มีพรสวรรค์เป็นคนที่เรียนหนังสือเก่ง ถูกฝึกให้มีความอดทน ให้เป็นที่พึ่งโดยไม่คิดจะพึ่งใคร มีความเชื่อมั่นสูง ยึดมั่น ขอบใจคำแนะนำ ไม่คิดว่าจะอับจน ไม่คิดว่าเคยทำผิด ไม่คิดว่าจะมีวันหมดอำนาจ คิดว่าสังคมไม่เข้าใจแพทย์ ไม่ยอมรับความสำคัญในหน้าที่ของผู้อื่นและผู้ร่วมงาน โกรธง่าย ไม่ยอมแพ้ บ่นได้ทุกเรื่อง ชอบถาม มีนิสัยช่างสงสัยมากและเห็นความผิดของผู้อื่นได้ไว ตัวอย่างของนิสัยที่กล่าวมานี้จะสังเกตเห็นได้ง่าย และพบได้เป็นประจำที่โรงพยาบาล คลินิกแพทย์ ห้องตรวจโรค ในห้องผ่าตัด ในตึกผู้ป่วย ในห้องเรียน ในห้องประชุม ในมหาวิทยาลัยทุกแห่งทุกวัน จึงง่ายเหลือเกินที่แพทย์นำความประพฤติเหล่านี้ไปแสดงที่ศาลด้วยตัวของแพทย์เอง โดยลืมไปว่านิสัยเหล่านี้เป็นจุดอ่อนและอาจมีผลต่อคดีได้
